

Sygn. akt I C 576/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: st. sekr. sąd Kamil Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2018 roku w Łodzi

sprawy z powództwa M. A.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w Ł.

o nakazanie:

1. oddała powództwo;
2. przyznaje adw. Z. B. kwotę 73,80 złotych (siedemdziesiąt trzy 80/100) tytułem wynagrodzenia za pomoc udzieloną powodowi z urzędu, obejmującą należny podatek VAT, i nakazuje wypłacić tę kwotę ze Skarbu Państwa – kasy Sądu Rejonowego dla Łodzi - Widzewa w Łodzi.

I C 576/17

UZASADNIENIE

Pozwem z 21 sierpnia 2017 r. M. A. wniósł o nakazanie wydania szczegółowej kalkulacji i kosztów eksploatacji wraz z uzasadnieniem faktycznym i prawnym dla lokalu przy ulicy (...) bl.20 za okres od 2012 r. do dnia 2017 r. przez Spółdzielnię Mieszkaniową im. (...). Powód oparł swoje roszczenie o przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. Dz. U. z 2013 r., nr. 119, poz. 1116 z późn. zm.). Ponad wyżej wskazane żądanie wniesiono o zwolnienie powoda od kosztów sądowych i przyznanie pełnomocnika z urzędu. Powód wskazał, że pomimo wezwań, pozwana nie uczyniła zadość jego roszczeniu.

/pozew k. 3-4 verte/

Postanowieniem z 28 września 2017 r. zwolniono powoda od kosztów sądowych w całości i ustanowiono dla niego pełnomocnika z urzędu.

/postanowienie k. 18/

W odpowiedzi na pozew Spółdzielnia Mieszkaniowa im. (...) wniosła o oddalenie powództwa. Pozwana wskazywała, że uczyniła zadość żądaniu pozwu, przez przekazanie żądanej dokumentacji.

/odpowiedź na pozew k. 28/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Pismem z dnia 10 kwietnia 2017 r. powód wezwał pozwaną do wyszczególnienia składników opłat eksploatacyjnych za lata 2013-2016. Wskazał, że jego prośba jest motywowana różnicą w kosztach eksploatacji.

/Wniosek powoda z dnia 10 kwietnia 2017 r. k. 33, przesłuchanie powoda protokół elektroniczny 00:06:47-00:30:18 k. 66/

Pozwana, w nawiązaniu do pisma powoda z dnia 10 kwietnia 2017 r. wskazała poszczególne składniki opłaty eksploatacyjnej. We wskazanej kalkulacji zaszła początkowo pomyłka, która została sprostowana pismem z dnia 25 maja 2017 r. Kalkulacja została doręczona powodowi dnia 20 kwietnia 2017 r.

/kalkulacja k. 34, pismo pozwanej z dnia 25 maja 2017 r. k. 35 /

Powód nie zgodził się z treścią kalkulacji i zwrócił się z prośbą o wskazanie sposobu naliczania opłaty.

/przesłuchanie powoda protokół elektroniczny 00:06:47 k. 66, pismo z 10 maja 2018 r. k. 8/

W piśmie z dnia 25 maja 2017 r., ostatecznie nadanym do powoda wraz z pismem z dnia 22 czerwca 2017 r., pozwana wyjaśniła błędy w kalkulacji z dnia 10 kwietnia 2017 r. oraz ustosunkowała się do pisma powoda z dnia 10 maja 2017 r. wyjaśniając jego wątpliwości. Pismo z 25 maja 2017 r. było pierwotnie nadane na niewłaściwy adres, jednakże we wskazanym wyżej terminie zostało nadane na prawidłowy adres powoda. Wskazano, że dane zawarte w kalkulacji z dnia 20 kwietnia 2017 r. zawierają kalkulację opłat stanowiącą podstawę podjętych uchwał przez Radę Nadzorczą Spółdzielni w zakresie stawek opłat za lokale mieszkalne będące w zarządzie Spółdzielni. Pisma zostały doręczone dnia 26 czerwca 2017 r.

/pismo pozwanej z dnia 25 maja 2017 r. k. 35, uchwała nr 21/13/2012 k. 37 in., uchwała nr 18/14/2013 k. 40 in., uchwała nr 23/13/2014 k. 43 in., uchwała nr 19/12/2015 k. 46 in., uchwała nr 11/14/2016, przesłuchanie powoda protokół elektroniczny 00:06:47-00:30:18 k. 66, przesłuchanie w charakterze pozwanego W. C. protokół elektroniczny 00:30:31-00:46:59 k. 66, pismo k. 36/

Pismem z dnia 12 czerwca 2017 r. powód zażądał szczegółowej kalkulacji kosztów eksploatacji oraz uzasadnienia faktycznego i prawnego za okres od 2011 r. do 2017 r. W odpowiedzi na to pismo pozwana wskazała, że wszystkie żądane dane zostały już przekazane w poprzednich pismach.

/pismo powoda k. 5/

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji przedstawionej przez pozwaną i powoda oraz przesłuchania stron. Sąd uznał wartość dowodową pism zawierających kalkulację oraz wyjaśnienia do nich, jak również ustalił okoliczność doręczenia pism powodowi. Fakt ich doręczenia został udowodniony nie tylko przez odpowiednie adnotacje na pismach, ale również przez przesłuchanie strony pozwanej, która wskazała, że pisma zostały doręczone, powołując się przy tym na potwierdzenia pocztowe. Sąd odmówił wartości dowodowej przesłuchaniu powoda w zakresie twierdzeń o nedoręczeniu mu pisma z dnia 25 maja 2017 r., gdyż były to twierdzenia gołosłowne niepoparte żadnymi dowodami, a ponadto fakt ten, nie był logicznie powiązany z pozostałymi okolicznościami sprawy, w szczególności tym, że pozostałe dwa pisma, jak wskazał sam powód, zostały mu doręczone.

Sąd zważył co następuje

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powód oparł swoje roszczenie procesowe na art. 4 ust. 6⁴ oraz ust. 8 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Zgodnie z treścią pierwszego z powołanych przepisów Spółdzielnia jest obowiązana, na żądanie członka spółdzielni, właściciela lokalu niebędącego członkiem spółdzielni lub osoby niebędącej członkiem spółdzielni, której przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, przedstawić kalkulację wysokości opłat. Drugi wskazany przepis stanowi, że członkowie spółdzielni, osoby niebędące członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa

do lokali, oraz właściciele niebędący członkami spółdzielni mogą kwestionować zasadność zmiany wysokości opłat bezpośrednio na drodze sądowej. W przypadku wystąpienia na drogę sądową ponoszą oni opłaty w dotychczasowej wysokości. Ciężar udowodnienia zasadności zmiany wysokości opłat spoczywa na spółdzielni.

W teorii procesu cywilnego oddziela się zagadnienia roszczenia procesowego od zasadności roszczenia materialnego. Wyjaśniając pierwsze z nich należy wskazać, że oznacza ono dopuszczalność drogi sądowej, a więc oparcie przez powoda swojego roszczenia (procesowego) na zdarzeniach prawnych, które mogą stanowić źródło stosunków cywilnoprawnych (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1998 r., I CKN 1000/97, OSNC 1999, nr 1, poz. 6). Należy wskazać, że na kanwie wyżej wymienionych przepisów ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, powód miał roszczenie procesowe, mógł więc ze swoim roszczeniem wystąpić na drogę sądową.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało, że pozwana wypełniła ciężące na niej obowiązki wynikające z ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, w związku z czym roszczenie materialnoprawne na etapie postępowania sądowego stało się całkowicie bezpodstawne. Sąd bowiem uznał, że w wyjaśnieniach, które ostatecznie uznano za prawidłowo doręczone powodowi, pozwana spółdzielnia w sposób rzeczowy i precyzyjny, wskazując jednocześnie podstawy wyliczenia jak i prostując pomyłki w kalkulacji, przedstawiła powodowi wszystko czego w świetle ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych mógł się domagać, a ponadto uczyniła to w sposób zgody z zasadą rzetelności, a więc w sposób wypełniając wskazania judykatury, co do sposobu prezentacji omawianych zagadnień (Wyrok SN z dnia 17 listopada 2004 r., I CSK 215/04). Wyliczenia i wyjaśnienia zostały bowiem przedstawione w sposób rzeczowy, zrozumiały i wyczerpujący. Jak słusznie wskazał sam powód spółdzielnia jedynie w jego ocenie nie udzieliła mu rzetelnych informacji. Analiza materiału dowodowego sprawy doprowadza bowiem do wniosków przeciwnych. To, że powód nie wie jak zostały wyliczone kwoty, o których mowa w kalkulacji, nie powoduje, że obowiązek tłumaczenia swoich własnych wątpliwości może uzyskać w drodze procesu cywilnego na podstawie przepisów o spółdzielniach mieszkaniowych. Spółdzielnia bowiem wskazała wyliczenia, czym wypełniła ciężący na niej obowiązek ustawowy, natomiast fakt niezrozumienia tego wyliczenia przez powoda jest prawnie indyferentny.

Na podstawie § 8 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714 z późn. zm.) Sąd przyznał adw. Z. B. kwotę 73,80 złotych tytułem wynagrodzenia za pomoc udzieloną powodowi z urzędu, którą nakazano wypłacić z funduszy Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi. U podstaw tego rozstrzygnięcia leżało postanowienie zwalniające powoda od kosztów sądowych oraz przyznające mu pełnomocnika z urzędu.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.